

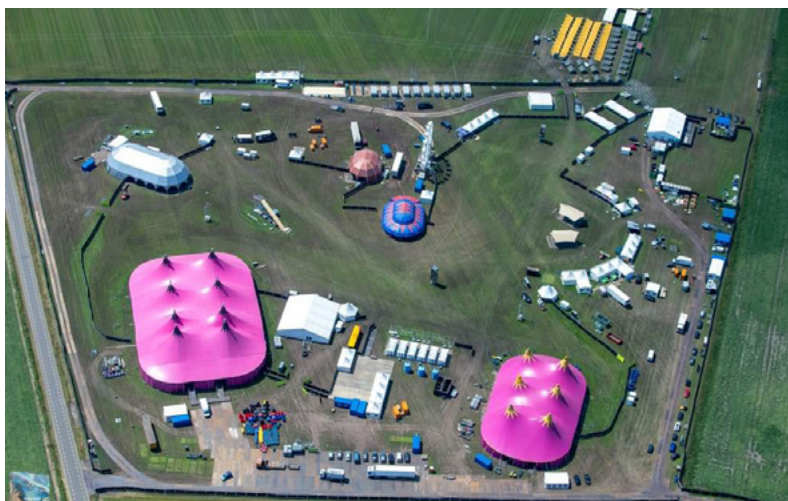
JERA ON AIR

4 LEERPUNTEN

In het zuiden van Nederland vindt jaarlijks Jera On Air plaats dat per dag zo'n 12.000 liefhebbers van punk, hardcore en metalcore uit maar liefst 40 verschillende landen trekt. Het festival bestaat al 29 jaar en de organisatie is volledig in handen van vrijwilligers. Een klein team bereidt alles voor en tijdens het festival lopen er nog eens ruim 600 extra vrijwilligers rond om alles in goede banen te leiden. En natuurlijk gaat er dan ook weleens wat mis. Geen schokkende zaken en stuk voor stuk zijn het dingen die andere festivalorganisatoren vast en zeker ook zijn overkomen, al zal niet iedereen dat willen toegeven. Eeuwig zonde, want juist de minder fortuinlijke voorvallen kunnen leerzaam zijn voor aankomende organisatoren. Gelukkig wilde programmeur Thijs Vogels wel vertellen over vier belangrijke leerpunten van Jera On Air.

door LOTD

De indeling van het terrein
'Bij de vorige editie zijn we verhuisd naar een nieuw terrein. Dan moet je een beetje uitproberen wat wel of niet werkt. We hebben een tekening gemaakt waarop de tenten werden ingedeeld en we dachten dat het zo allemaal wel zou lukken. Toen het festival begon zag het er ook prima uit, maar in de loop van de eerste avond werd duidelijk dat de soundcheck in de ene tent geluidsoverlast gaf in de andere tent waar een optreden bezig was. Daarna volgden er meer momenten waarop de ene tent last van de andere had; een band kwam wat later, een optreden liep iets uit waardoor er te veel overlap was. De tenten stonden bij nader inzien gewoon niet handig opgesteld, maar daar was niks meer aan te doen. Wij baalden, want voor de bands is dat natuurlijk ontzettend rot. Het publiek deed er gelukkig minder moeilijk over, op de bezoekers-WhatsApp kwamen hierover nauwelijks klachten binnen. Uiteindelijk was het ook maar op een paar momenten echt vervelend, maar we hebben wel geleerd dat we de tenten echt anders moeten neerzetten. Gelukkig is dat met een paar verschuivingen goed op te lossen, dus bij de volgende edities gaat dat niet meer mis.' →

Boven: opstelling terrein
Rechts: publiek Jera On Air (Natasja Anchorf)

Geeft niks Jera, die slome
duikelaars van Left of
the Dial hebben niet één,
maar twee keer een locatie
moeten sluiten wegens
geluidsoverlast...

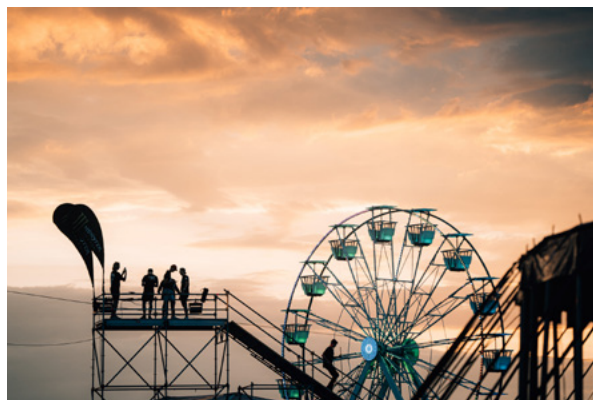
De bandvolgorde op een poster

'In 2019 hadden we Architects geboekt als headliner voor de vrijdag, die hadden we aangekondigd en stonden bovenaan op de poster. Daarna kwam Parkway Drive erbij als headliner voor de zaterdag. Die eisten dat ze bovenaan de poster zouden staan. Als enige. Dat was op dat moment in Nederland inderdaad een grotere band, dus wij hebben de poster aangepast. Dat moest toch gebeuren, want er waren intussen nog veel meer bands aan de line-up toegevoegd. De aangepaste poster is naar het boekingskantoor gestuurd en die heeft het ter goedkeuring aan de bands voorgelegd. Maar alleen aan de nieuwe bands op de poster, Architects hadden de poster immers al een keer gezien en daar was geen commentaar op gekomen. Nu wel, we kregen een boze mail van Architects dat als we de volgorde van de poster niet zouden aanpassen, zij het optreden zouden cancelen. We hebben ik weet niet hoeveel opzetjes gemaakt, maar beide bands gingen nergens mee akkoord. Ze wilden allebei alléén bovenaan staan. We bleven naar oplossingen zoeken, maar op Valentijnsdag zat ik met mijn vriendin in een restaurant toen het bericht binnenkwam dat Architects een statement naar buiten had gebracht dat ze niet meer naar Jera on Air kwamen. Omdat ze niet als grootste naam op de poster stonden. "Een principekwestie" noemden ze het. Mijn Valentijnsdate was meteen klaar..

We hebben toen geleerd dat communicatie echt key is. We leggen nu van tevoren contractueel vast hoe bands op de poster komen: de headliners bovenaan en daarna gewoon alles op alfabetische volgorde. We brengen niks meer naar buiten voordat we écht van iedereen toestemming hebben. Dat kost ongelooflijk veel tijd en heen-en-weer gmail, maar het is de enige manier om dit soort toestanden te voorkomen.'

Boven: Frank Carter & The Rattlesnakes (Kealey Photography)

Links: Poster Jera On Air 2019 **Boven:** Programmeur Thijs Vogels. **Onder:** Jera On Air 2022 (Arne Cardinals)

‘De belangrijkste les was dat je dingen wel kunt uitbesteden, maar dat is geen garantie dat het goed gaat’

Boven: de parkeersituatie
Onder: het begin van het noodweer

Parkeerproblemen

‘De verhuizing naar het nieuwe terrein betekende ook dat we een nieuwe plek moesten vinden om de bezoekers te laten parkeren. Die hadden we gevonden en om het onszelf makkelijk te maken, besloten we een gespecialiseerd bedrijf in te huren om het parkeren te coördineren. Dat bleek een grote fout te zijn, ze hadden een paar parkeerregelaars neergezet die geen idee hadden wat ze aan het doen waren. Ze lieten mensen hun auto’s op de meest onhandige manier neerzetten en binnen no time stond het parkeerterrein vol. We hadden berekend dat er zo’n 3.000 auto zouden passen, maar het waren er nog geen 1.500. En op aanwijzing van de regelaars waren een paar auto’s zo geparkeerd dat ze de uitritten blokkeerden, dus er kon ook niemand meer weg. Het was een puinhoop.

Gelukkig zitten we op het platteland en zijn er genoeg weilanden in de buurt. We vonden direct een boer bereid om een stuk grond beschikbaar te stellen, dus dat scheelde, maar ja, dan moet je ook de aanrijroute en de looproutes naar het festivalterrein aanpassen. Daar moesten weer extra verkeersregelaars voor worden ingezet, dus al met al was het een weinig ontspannen start van het festival.

De belangrijkste les was dat je dingen wel kunt uitbesteden, maar dat is geen garantie dat het goed gaat. Als we er zelf de eerste paar uur bij waren gebleven, was het waarschijnlijk niet zo uit de hand gelopen, dus vanaf nu hanteren we het motto: vertrouwen is goed, controle is beter.’

Noodweer

‘Lang voor het festival begint, ga je om de tafel met alle hulpdiensten om noodscenario’s door te nemen. Wat kan er allemaal gebeuren en hoe gaan we daar mee om? Uiteraard was het onderwerp noodweer ook ter sprake gekomen en daar hadden we keurig voorbereidingen voor getroffen. Op de tenten stonden bliksemafleiders, dus mocht een onweersstorm over het terrein trekken, dan waren de mensen in de tenten veilig.

Op donderdagavond was het in heel Nederland prachtig weer, maar precies boven het terrein zag je op Buienradar een oranje stipje: Een wolkbreuk, met hevig onweer. Op de bliksem waren we voorbereid, maar er kwam zo’n absurde bak water naar beneden dat het terrein in een paar tellen veranderde in een modderpoel. Een boer meldde zich; hij had een kar vol houtsnippers die we konden gebruiken om het terrein wat minder drassig te maken. Dat aanbod hebben we natuurlijk met beide handen aangenomen en zijn gerustgesteld gaan slapen. De volgende dag bleken wij alleen een ander beeld te hebben van houtsnippers. Dit waren meer houtstronken die nu op het terrein lagen. Ja, het voordeel was dat je niet meer tot aan je knieën in de modder stond, maar het was levensgevaarlijk. Je kon zo je enkels breken over die stronken. De dagen erna bleef het bij ons droog en ook voor het festival had het weinig geregend, dus het water trok snel in de grond. Stom genoeg was daardoor uiteindelijk vooral het stuk waar de houtstronken waren verspreid problematisch. Ach ja, we hebben voor deze editie - door ons gecontroleerde - heel fijne houtsnippers klaarstaan, dus hopelijk zijn we nu wel echt op alles voorbereid!’ ☹️

